DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU OLKUSKIEGO

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. **Nr. 18.** **Olkusz, 16. września 1916.**

336.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 7-go sierpnia 1916. r. Dz. rozp. 63.

Utworzenie Rady Szkolnej Gubernialnej.

Na podstawie zezwolenia Naczelnej Komendy armii zarządza się co następuje:

§ 1.

Celem udzielania dorady Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu w zakresie szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego ustanawia się »Radę Szkolną Gubernialną«.

2.

Rada Szkolna Gubernialna będzie rozpatrywać wszystkie sprawy, dotyczące szkolnictwa, wychowania albo nadzoru szkolnego w całem Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, tudzież, te które Jenerał-Gubernator wojskowy w poszczególnych wypadkach Radzie do rozpatrzenia przeznaczy.

Wobec tego należy ze spraw, dotyczących szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego, do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej w szczególności wydawanie opinii co do:

a) rozporządzeń i okólników, które ma wydać Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe;

b) rocznych preliminarzy;

c) planów normalnych, książek szkolnych, środków i pomocy naukowych;

d) zakładania, dalszego prowadzenia, rozszerzania i zamykania szkół i zakładów wychowawczych;

e) subwencyonowania prywatnych zakładów naukowych i wychowawczych.

Rada Szkolna Gubernialna może także z własnej inicyatywy przedkładać wnioski i opinie Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu.

§ 3.

Przewodniczącym Rady Szkolnej Gubernialnej jest szef Cywilnego Komisaryatu krajowego.

Członkami Rady Szkolnej Gubernialnej są:

a) trzej zastępcy Kościoła katolickiego, po jednym

zastępcy protestanckiego i izraelickiego Stowarzyszenia religijnego;

b) czterej znawcy szkolnictwa;

c) po jednym zastępcy miast Kielc, Lublina, Piotrkowa i Radomia;

d) sześciu zastępców Centralnego Komitetu ratunkowego;

e) jeden zastępca Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna«.

Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, organy nadzoru szkolnego przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, tudzież zastępcy władzy wyznaczeni w poszczególnych wypadkach mają brać udział w obradach i uzasadniać projekty Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, będące przedmiotem obrad. Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego jest zastępcą Przewodniczącego i wykonywa tegoż prawa w razie jego nieobecności.

§ 4.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. a) mianuje Jenerał-Gubernator wojskowy a mianowicie: zastępców Kościoła katolickiego po porozumieniu się z biskupami w Kielcach, Sandomierzu i Lublinie, zastępcę protestanckiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z ewangelicko-augsburgskim superintendentem w Lublinie, zastępcę izraelickiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z izraelickiemi gminami wyznaniowemi w Kielcach, Lublinie, Piotrkowie i Radomiu.

Znawców zawodowych wymienionych w § 3 lit. b) mianuje Jenerał-Gubernator wojskowy na podstawie wniosków Centralnego Komitetu ratunkowego w Lublinie. Wnioski mają być Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu przedłożone w ten sposób, że dla każdego z czterech znawców należy we wniosku przedstawić trzy osoby.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. c) ma delegować reprezentacya gminy miasta a w razie jej braku Miejski Komitet ratunkowy.

Zastępców wymienionych w § 3 lit. d) deleguje Centralny Komitet ratunkowy z pomiędzy swych członków, albo też z grona stojących poza nim rzeczoznawców.

Zastępcę wymienionego w § 3 lit. e) deleguje centralne biuro Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna« w Lublinie.

Delegowanie zastępców wymienionych w § 3 lit. c), d), e), musi uzyskać zatwierdzenie Jenerał-Gubernatora wojskowego.

Gdyby w przeciągu czterech tygodni po odnośnem wezwaniu ze strony Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego nie wpłynęło oświadczenie biskupa, superintendenta, gmin wyznaniowych albo Centralnego Komitetu ratunkowego, względnie nie zostały przedstawione osoby przez przedstawicielstwo gmin miejskich, Miejskich Komitetów ratunkowych, Centralnego Komitetu ratunkowego albo centralnego biura Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna«, wtedy Jenerał-Gubernator wojskowy mianuje odpowiednią ilość członków, którzy w takim razie mają być zastępcami tychsamych lub zbliżonych kół społecznych.

§ 5.

Rada Szkolna Gubernialna zbiera się na zaproszenie Przewodniczącego. Opinie zapadają na podstawie absolutnej większości głosów obecnych członków (§ 3 lit. a—e). Przewodniczący nie głosuje, może atoli rozstrzygać w razie równości głosów.

Protokolanta wyznacza Jenerał-Gubernator wojskowy.

§ 6.

Za zgodą Jenerał-Gubernatora wojskowego może Rada Szkolna Gubernialna powierzyć opracowywanie opinii i przedkładanie sprawozdań także osobom, które do Rady Szkolnej nie należą.

§ 7.

Zarządzenia i rozstrzygnięcia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w sprawach, należących do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej, które z powodu nagłości załatwiono bez wysłuchania opinii Rady, mają być podane do wiadomości Radzie Szkolnej Gubernialnej na najbliższem posiedzeniu.

§ 8.

Członkom Rady Szkolnej Gubernialnej, mieszkającym poza siedzibą Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, należy się za jazdę na posiedzenia i z powrotem zwrot wydatków poniesionych na podwody i na jazdę koleją (II. klasa) oraz dzienne dyety w wysokości dwudziestu koron za każdy dzień posiedzeń, oraz za każdy pełny dzień podróży.

§ 9.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mogą się przekonywać o stanie i prowadzeniu szkół publicznych i prywatnych przez osobiste spostrzeżenia; wnioski oparte na podstawie tych spostrzeżeń należy piśmiennie przedkładać Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu. O ile członkom tym nie powierzono obowiązku wykonywania nadzoru szkolnego ze strony właściwej Komendy, to mają się ograniczyć do przedkładania tych

wniosków. Nie wolno im natomiast dawać kierownikom szkół, nauczycielom i organom nadzorczym żadnych wskazówek, któreby mogły mieć pozór zarządzeń urzędowych.

§ 10.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mają zachować jak najściślejszą tajemnicę co do przebiegu obrad. Zachowanie tego obowiązku przyrzekają przy wstąpieniu przez podanie ręki Przewodniczącemu.

§ 11.

Jenerał-Gubernator wojskowy może poszczególnych członków usunąć od sprawowania ich czynności, albo rozwiązać całą Radę Szkolną Gubernialną.

§ 12.

Jenerał-Gubernator wojskowy tworzy na wniosek Rady Szkolnej Gubernialnej z dwu lub trzech członków W y d z i a ł Rady Szkolnej Gubernialnej. Przewodniczącym Wydziału jest Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. W skład Wydziału wchodzi od wypadku do wypadku wyznaczony jeszcze jeden urzędnik Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wydział ma współdziałać w przygotowaniu spraw, które mają być podane pod obrady Rady Szkolnej Gubernialnej.

Wydział ma być zwoływany przez Naczelnika oddziału Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego przynajmniej raz na miesiąc.

Członkom Wydziału nie należą się w § 8 wymienione koszta podróży i dyety.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Karol Kuk w. r. zbrojmistrz polny.

337.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 21-go lipca 1916 r. Dz. rozp. 67.

Pobór wyższych należytości stemplowych.

W zastosowaniu sankcyonowanej dnia 4. października 1914 r. uchwały rosyjskiej Rady Ministrów (ros. dzpp. Nr. 308 z 12. listopada 1914 r., L. 2870) postanawia się po myśli artykułu 48 Konwencyi Hagskiej co następuje:

1) Dotychczasową stałą należytość stemplową w kwocie 1 Rb. 25 kop. od arkusza (art. 13 ust. nal. zbiór praw tom V. wydanie z r. 1912) podwyższa się na 2 Rb. od każdego arkusza.

2) Dotychczasową stałą należytość stemplową w kwocie 75 kop. od arkusza (art. 14 i 15 ust. nal. zbiór praw tom V. wydanie z r. 1912) podwyższa się na 1 Rb. od każdego arkusza.

3) Aktową należytość stemplową skali niższej (art. 50, p. 2 ust. nal. zb. pr. t. V. wyd. z r. 1912) od wymienionych w artykułach 57 i 57/1 ustawy należytościowej (wydanie z r. 1903 i 1912) aktów i dokumentów na każdą sumę ustanawia się na 10 kop. od każdych 100 Rb. sumy aktu aż do 10.000 Rb., zaś na 1 Rb. od każdego 1000 Rb. sumy przekraczającej 10.000 Rb., przyczem niecałe setki i tysiące rubli za całe mają być liczone.

4) Aktową należytość stemplową skali wyższej od procentowych papierów wartościowych, wymienionych w artykule 54 ust. nal. (zb. pr. t. V. wydanie z r. 1903), ustanawia się na 1% od wartości tych walorów (art. 37 ust. nal.).

5) Ustępy 21, 27 i 30 artykułu 13, ustęp 1 artykułu 38, artykuł 45, artykuły 51/1, 57/1, 60 (wszystkie wedle wydania z r. 1912) i artykuł 128 ust. nal. (zb. pr. t. V. wydanie z r. 1903) zmienia się w następujący sposób:

Art. 13.

Stałej należytości stemplowej w kwocie 2 Rb. od każdego arkusza podlegają:

U s t ę p 21. Wypisy (oprócz pierwszych czyli głównych egzemplarzy, ust. not. wyd. z r. 1892, art. 195 i 196) oraz kopie aktów i dokumentów, podlegających procentowej należytości stemplowej, nadto akty protestu zobowiązań pieniężnych, podlegających stemplowi wekslowemu, jeśli opłata od pierwszego czyli głównego wypisu, oryginału aktu lub dokumentu albo zaprotestowanego zobowiązania pieniężnego nie jest mniejszą od 2 Rb.

U s t ę p 27. Police asekuracyjne, zastępujące je rachunki lub kwity przy wszelkich ubezpieczeniach (oprócz wskazanych w ustępie 1 artykułu 68 i ustępie 12 artykułu 69) następnie wszelkie umowy co do ubezpieczenia walorów, akcyj i papierów procentowych, jeśli suma premii asekuracyjnej przewyższa 30 Rb. przy ubezpieczeniach zaś od pożaru, jeśli ta suma przewyższa 30 Rb. a nie przewyższa 400 Rb.

U s t ę p 30. Świadectwa, bilety i kwity na wpłaty pieniężne, terminowe i bezterminowe (oprócz wkładów na rachunek bieżący) wydawane przez instytucye kredytowe, państwowe, publiczne i prywatne, oraz przez prowadzące operacye bankierskie, kantory i prywatne spółki, jeśli suma wkładu jest wyższą od 1000 Rb., oraz na wkłady do przechowania (oprócz wkładów na rachu-

nek bieżący), jeśli suma wkładu do przechowania wyższą jest nad 1000 Rb., lecz nie wyższą nad 2000 Rb. Jeśli pomienione świadectwa, bilety i kwity wydawane będą w formie specyalnych książeczek, to opłacie stemplowej podlega każda wpłata do tych książeczek zapisana na sumę ponad 1000 Rb., a przy układach do przechowania na sumę ponad 1000 Rb., lecz nie wyższą jak 2000 Rb.

Art. 38.

Umowa i zobowiązania, przy zawarciu których nie można określić z góry przypadającej podług nich sumy np. przy dostawie materyałów po cenie umówionej w takiej ilości, jaka później potrzebną się okaże, przy wykonywaniu robót za dziennem wynagrodzeniem albo od jednostki wyrobów i t. d., podlegają należytości stemplowej wedle następujących zasad:

1) Przy samem zawarciu umowy na nieustaloną przez nią sumę pobiera się od tejże stałą należytość w kwocie 2 Rb. (art. 13 ust. 11).

Art. 45.

Jeżeli opłata stemplowa, należna od pierwszych albo głównych wypisów, od aktów i dokumentów, które podlegają opłacie stemplowej aktowej, albo od protestowanych zobowiązań pieniężnych, podlegających wekslowej opłacie stemplowej, jest mniejszą jak 2 Rb. (art. 13, ust. 21) to następne wypisy i kopie oryginałów aktów i dokumentów oraz akty protestów tych zobowiązań podlegają należytości stemplowej w tej samej wysokości jak pierwsze czyli główne wypisy, oryginały aktów i dokumentów oraz zaprotestowane zobowiązania dłużne.

Art. 51/1.

Opłacie stemplowej aktowej skali wyższej we wysokości podanej w artykule 50, ustęp 1, lit. a) (wydanie z r. 1912) podlegają police asekuracyjne ubezpieczeń ogniowych oprócz wzmiankowanych w ustępie 11 artykułu 69, oraz zastępujące je rachunki lub pokwitowania, jeśli suma premii asekuracyjnej jest wyższą nad 400 Rb.

Art. 57/1.

Opłacie stemplowej aktowej skali niższej w wysokości wskazanej w ustępie 2, artykulu 50 (wydanie z r. 1912) podlegają wydawane przez instytucye kredytowe państwowe, publiczne i prywatne, oraz przez prowadzące operacye bankierskie kantory i spółki prywatne: świadectwa, bilety i pokwitowania na wkłady do przechowania (oprócz wkładów na rachunek bieżący) jeśli suma wkładu do przechowania jest większą niż 2000 Rb. Jeśli wzmiankowane świadectwa, bilety i kwity depozytowe wydawane będą w formie specyalnych książeczek, to stemplem opłaca się każda wpłata do tych książeczek wciągnięta, przewyższająca 2000 Rb.

Art. 60.

Jeśli wartość transakcyi handlowej nie może być chociażby w przybliżeniu określona, to transakcya taka przy samem jej zawarciu podlega stałej należytości stemplowej 2 Rb. (art. 13, ust. 11 wydanie z r. 1912) Dodatkowy pobór aktowej należytości stemplowej od takiej transakcyi podług ustalonej przez jej wykonanie sumy uskutecznia się najpóźniej w ciągu tygodnia po otrzymaniu przez nabywcę ostatniej partyi towaru albo dokumentu stwierdzającego wykonanie transakcyi (rachunku handlowego, notatki dla pamięci, listu handlowego likwidującego stosunek i t. d.).

Przy opłacie należytości dodatkowej potrąca się należytość stemplową uiszczoną przy zawarciu transakcyi.

Art. 128.

Dodatkowe uiszczenie należytości stemplowej od aktów i dokumentów wskazanych w poprzednim artykule (127) może być uskutecznione stemplami w sposób ustanowiony w art. 119 przy skasowaniu stempla przez jednego z kontrahentów, jeśli podlegająca opłacie suma nie przenosi w aktach i dokumentach wymienionych w artykułach 60 i 61, 500 Rb. a w innych aktach i dokumentach 100 Rb.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Karol Kuk w. r. zbrojmistrz polny.

338.

Obwieszczenie c. i k. Naczelnej Komendy Armii z dnia 8-go lipca 1916 r.

Przyjmowanie poleconych listów prywatnych.

I. Na podstawie § 11 rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 24. lutego 1916 r. o służbie pocztowej i telegraficznej dozwala się począwszy od 15. lipca 1916 r. wysyłania poleconych listów prywatnych w wewnętrznym obrocie pocztowym w c. i k. obszarze okupowanym w Polsce oraz w obrocie z Austryą, Węgrami, Bośnią i Hercegowiną, tudzież c. i k. obszarem okupowanym w Serbii pod następującymi warunkami:

1. Do przyjmowania poleconych przesyłek listo-

wych upoważnione są na razie w c. i k. obszarze okupowanym tylko etapowe urzędy pocztowe I. klasy.

2. Wszystkie do obrotu dopuszczone rodzaje przesyłek listowych (listy, karty korespondencyjne, druki, próbki towarowe) z wyjątkiem gazet — wysyłanych za opłatą wedle zniżonej taryfy — mogą być wysyłane jako polecone.

3. Polecone prywatne przesyłki listowe muszą być w obszarze okupowanym nadane na poczcie otwarte, z Monarchii natomiast do obszaru okupowanego mogą być nadane otwarte lub zamknięte.

4. Polecone przesyłki listowe podlegają ogólnym warunkom przesyłkowym, jakie obowiązują przy tego rodzaju zwyczajnych pocztowych przesyłkach listowych.

5. Adres musi być napisany atramentem lub ołówkiem atramentowym, wydrukowany lub wybity maszyną do pisania.

Przesyłki polecone z adresem szyfrowanym są wykluczone.

6. Załączanie do przesyłek papierów wartościowych lub gotówki jest zabronione. Przesyłki, w których taka zawartość zostanie stwierdzoną, będą nadawcy zwrócone.

7. Pobrania pocztowe, doręczenia przez umyślnego posłańca, doręczenia do rąk własnych, recepisy zwrotne i poświadczenia odbioru, są na razie wykluczone.

8. Należytość za polecenie wynosi 25 hal. i musi być podobnie jak portoryum złożone przy nadaniu.

9. Polecone przesyłki w terenie okupowanym nie będą doręczane. Nadeszłe przesyłki polecone będą — o ile zorganizowano służbę dla doręczeń — awizowane przez wydanie poświadczenia odbioru adresatowi. Należytość za awizo wynosi 4 h.

10. W razie zaginięcia poleconej przesyłki listowej, z wyjątkiem wypadku vis major, będzie nadawcy lub na jego żądanie adresatowi wypłacone odszkodowanie w kwocie do 50 kor.

11. Termin do wnoszenia reklamacyi wynosi 6 miesięcy, licząc od dnia nadania przesyłki. Z upływem terminu gaśnie prawo do żądania odszkodowania.

II. Wysyłkę poleconych przesyłek listowych dopuszcza się równocześnie także w obrocie pomiędzy austro-węg. obszarem okupowanym w Polsce z jednej a Niemcami oraz Jenerał-Gubernatorstwem w Warszawie z drugiej strony, a mianowicie w ogólności na zasadzie tych samych warunków jakie obowiązują w obszarze austro-węg. Monarchii.

Polecone te przesyłki listowe, muszą być jednak w obu kierunkach nadawane otwarte i zawierać jedynie wiadomości w języku niemieckim.

339.

Ogłoszenie
o wydaniu nowych biletów bankowych po 10 koron z datą 2. stycznia 1915.

Dnia 24. lipca 1916 rozpocznie Bank austryacko-węgierski w swoich zakładach głównych we Wiedniu i w Budapeszcie, jakoteż we wszystkich filiach wydawanie biletów bankowych 10-koronowych z datą 2. stycznia 1915.

Opis nowych biletów bankowych jest podany w dodatku do niniejszego ogłoszenia.

Postanowienia, tyczące się wycofania i wymiany obecnie w obiegu będących biletów bankowych 10-koronowych z datą 2. stycznia 1904, będą w swoim czasie osobno do wiadomości podane.

Budapeszt, dnia 28. czerwca 1916.

BANK AUSTRYACKO-WĘGIERSKI.

Popovics
Gubernator.

Gutmann radca generalny. — **Schmid** sekretarz generalny.

(Dodatek).

Opis banknotu 10-cio-koronowego Banku austryacko-węgierskiego z roku 1915.

Banknoty 10-kononowe banku austryacko-węgierskiego z 2. stycznia 1915 mają format o szerokości 150 milimetrów i o wysokości 80 milimetrów i przedstawiają na papierze, zaopatrzonym na całej powierzchni wodnym drukiem (rzymska cyfra »dziesięć« w ciemnych czworokątnych kratkach), podwójny druk na jednej stronie o tekście niemieckim, a na drugiej o tekście węgierskim.

Obydwie strony banknotu są tak co do rysunku jak i co do barwy zupełnie różne.

Prawie trzy czwarte formatu obu stron banknotu zajmuje właściwy obraz banknotu, podczas gdy na pozostałej jednej czwartej części, która tylko częściowo pokrytą jest drukiem, widnieją wolno stojące znaki wodne.

Zadrukowana część niemieckiej strony zawiera w środku niemiecki tekst banknotu z formą banku w następującym porządku:

»Die Österreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen
Zehn Kronen
in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2 Jänner 1915
OESTERREIHISCH-UNGARISCHE BANK
Popovics
Gouverneur.
Schoeller Generalrat. — **Schmid** Generalsekretär«.

Pod tekstem banknotu widnieje w owalnej wężykowatej rozecie idealna głowa chłopięca, na lewo i na prawo od niej stojące prostokątne wypukłe winiety, z których lewa zawiera u góry cesarskiego austryackiego orła, a prawa u góry cyfrę dziesięć, obydwie zaś w środku i u dołu po jednej wężykowatej rozecie o białych liliach na ciemnem tle, które złączone są ze sobą ornamentami.

Obraz banknotu drukowany jest w barwie niebieskiej.

Tło jest pstre i przedstawia wypukło-ornamentalne pole, składające się na przemian z cyfry »10« i z rombowych czteroząbnych gwiazdek.

Na krańcowej prawej ćwiartce banknotu znajduje się w wężykowatej wązkiej ramce oznaczenie wartości banknotu pstrym drukiem w ośmiu językach krajowych:

DESET KORUN
DZIESIĘĆ KORON
ДЕСЯТЬ КОРОН
DIECI CORONE
DESET KRON
DESET KRUNA
ДЕСЕТ КРУНА
ZECE COROANE

i oddzielone wężykowatą (giloszowaną) rozetą postanowienie karne:

»Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft«.

Ponad tą ramką umieszczono numer, pod nią zaś oznaczenie seryi banknotu czarnym drukiem.

Na węgierskiej stronie jest rysunek obrazu banknotu jak i samo tło pstre.

Na krańcowej lewej ćwiartce banknotu widnieje wykonany niebieską barwą i otoczony ornamentem herb krajów świetnej korony węgierskiej, ponad tym z lewej i z prawej strony cyfra »10«, a pod herbem winieta z oznaczeniem wartości »TIZ KORONA« białą barwą na niebieskiem tle.

U góry na prawo znajduje się oznaczenie wartości

»TIZ KORONA«

białem pismem na ciemnem tle w prostokątnej wężykowatej (giloszowanej) winiecie, pod tem zaś węgierski tekst banknotu:

»Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért
bárki kivánságára azonnal fizet
bécsi és budapesti föintézeteinél
Tiz Korona
törvényes érczpénzt.

Bécs, 1915 január 2-án«

i firmę:

»OSZTRÁK-MAGYAR BANK
Popovics
kormányzó

Schreiber — fötanácsos
Schmid — vezértitkár«;

potem następuje postanowienie karne:

»A bankjegyek utánzása a törvény
szerint büntettetik«.

Na prawo od tej części banknotu znajduje się we falistej giloszowanej ramce idealna głowa chłopca, pod tą zaś giloszowana winieta z cyfrą »10« białą barwą na ciemnem tle, a pod nią luźnie stojące słowo »Korona«.

Tło składa się z kombinacyi wypukłorzeźby z cyfrą »10« i giloszowanego pola na którem widnieje pod tekstem banknotu rzymska cyfra »X« w owalnym pierścieniu.

340.

Zajęcie łoju, kości i tłuszczu kostnego.

W myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii WV. Nr. 10433/2 z dnia 13. lutego 1916 postanowiło c. i k. Gubernatorstwo zarządzeniem z dnia 14. sierpnia 1916 W. A. Nr. 57083 co następuje:

1. Wszystek łój surowy i topiony, oraz wszelkie kości i tłuszcz kostny z rzeźni prywatnych, oleina, stearyna i klej skórny, zajmuje się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego; zabrania się przeto wszelkiego obrotu powyższymi artykułami.

Zajęcie odnosi się tak do wszelkich istniejących zapasów jak i do wszystkich zapasów łoju i kości, które w przyszłości zostaną pozyskane.

2. Łój i tłuszcz kostny, jak i same kości odbierać i zakupywać będzie w obwodzie Olkuskim do tego przez Wydział gospodarczy J. G. W. upoważniony kupiec M. J. Ehrenfried w Olkuszu.

Ceny za odebrane towary będą następujące:

za łój topiony	K.	5.—	za 1 kg.
za łój surowy	K.	2.50	za 1 kg.
za łój wykrawany i tłuszcz przyjelitowy	K	1.50	za 1 kg.
za tłuszcz kostny	K.	4.—	za 1 kg.
za oleinę	K.	5.50	za 1 kg.
za stearynę	K.	8.—	za 1 kg.
za kości	K.	15.—	za 100 kg.
za klej i skóry	K.	30.—	za 100 kg.

3. Zapasy tłuszczów znajdujące się w fabrykach mydła i garbarniach podlegają również zajęciu; potrzebne do prowadzenia przedsiębiorstwa ilości tłuszczów będą w przyszłości tym fabrykom przydzielane przez Jen. Gubernatorstwo.

4. Wszelkie zapasy wyżej wspomnianych artykułów należy w ciągu 8 dni licząc od dnia obwieszczenia tego rozporządzenia zgłosić w Komendzie obwodowej.

5. Przekroczenia tego rozporządzenia będą — o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne — karane przez Komendy obwodowe grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Niezgłoszone ilości ulegną konfiskacie na rzecz Zarządu wojskowego.

341.

Zajęcie maku.

Na mocy § 4 i 5 rozp. N. W. A. z 11. czerwca 1916 Nr. 61 (Dziennik rozp. c. i k. Zarz. Wojsk. w Polsce XXIII.) zarządzam:

§ 1.

Zajęcie.

Cały zbiór maku jest zajęty, bez względu na to czy pochodzi z nasienia własnego czy też przydzielonego przez Komendę obwodową.

§ 2.

Obrót.

Wszelki obrót makiem jest zakazany.

§ 3.

Odbiór.

Mak odbierać będą osoby przez J. G. W. do tego upoważnione a producenci są obowiązani do sprzedaży całej ilości maku po cenie w § 4 oznaczonej. Nie wolno zatrzymywać maku na nasienie.

§ 4.

Cena odbiorcza.

Cena odbiorcza wynosi 145 kor. za 100 kg. loco stacya kolejowa.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane według § 10 wyż powołanego rozporządzenia, względnie co do zakazu wywozu według § 7 rozp. Nr. 47 z 15. grudnia 1915.

§ 6.

Zakazana sprzedaż, działanie wsteczne rozporządzenia.

Postanowienia §§ 11 i 12 wymienionego na wstępie rozporządzenia mają zastosowanie także co do maku.

342.

Zakaz wywozu i przywozu skór.

Na podstawie rozporządzenia Jeneral-Gubernatorstwa J. No. 82278 zakazuje się przywozu i wywozu skór czy to zdatnych do użytku wojskowego czy też niezdatnych.

Zakaz ten tyczy się przywozu i wywozu skór nie tylko z zagranicy cłowej, lecz też z obwodu do obwodu.

Wszystkim posterunkom żandarmeryi nakazuje się ścisłą kontrolę i przestrzeganie tego rozporządzenia, a wszystkie znajdujące się w obiegu certyfikaty tak przywozu jak i wywozu należy odebrać i przedłożyć Komendzie obwodu.

Przekroczenie tego rozporządzenia karane będzie konfiskatą towaru, i grzywną do koron 2000 albo 6 miesiącami aresztu.

343.

Zasiłki dla rodzin woźniców cywilnych zajętych przy armiach w polu.

Odnośnie do ogłoszonego w Dzienniku urzędowym z dnia 1. września 1916 pod l. p. 321 rozporządzenia Naczelnego Dowództwa Armii z 23. maja 1916 Op. Nr. 58505 podaje się do ogólnej wiadomości, że wyznaczone tem rozporządzeniem zasiłki mogą również otrzymać potrzebujące wsparcia rodziny woźniców zajętych przy własnych armiach w polu a pochodzących z Królestwa Polskiego.

344.

Ogłoszenie

w sprawie zachowania się na wypadek wybuchu zarazy różycy świń.

Jedną z najczęstszych, najzaraźliwszych i zawsze prawie śmiertelnych zaraz trzody chlewnej jest »różyca świń«.

Objawy tej zarazy są następujące: Nagła utrata chęci do jadła i picia, posmutnienie, niechęć do ruchu, ustawiczne leżenie, zagrzebywanie się w słomę, zatkanie, zwykle z początku wymioty, krwawy kał; zaczerwienienie skóry na uszach, pod gardłem, pod most-

kiem, na podbrzuszu, na wewnętrznych powierzchniach ud, nawet na grzbiecie i na dolnych częściach odnóż.

Zaczerwienienie to skóry przechodzi następnie w zasinienie.

Śmierć występuje zwyczajnie między 3 a 4 dniem. Zdarza się jednak, że świnie giną nagle bez zauważenia podanych objawów. Jeżeli zaraza ta przeciąga się więcej jak 8 dni, zwykle sztuki wyzdrawiają.

Zaraza ta występuje najczęściej po zakupnie z targów. Dlatego nie należy zakupionych świeżo świń łączyć ze zdrowemi przez jakiś czas (14 dni).

Wystąpieniu zarazy sprzyjają wilgotne, nieczyste, duszne, ciemne, nieprzewietrzane chlewy. Dlatego należy pomieszczać świnie w chlewach obszernych, jasnych, częściej bielonych, przewietrzanych, o podłodze cementowej lub betonowej, dla łatwiejszego odczyszczenia i odrażenia tychże.

W porze letniej należy świnie, a szczególnie tłuste zapędzić w miejsca cieniste (za domostwa od strony północnej) i ogrodzone celem uniknięcia zarażenia ze świńmi sąsiedzkiemi.

Należy zawsze pamiętać o tej zasadzie, że żadne zwierzę nie potrzebuje tyle czystości i pielęgnacyi co trzoda chlewna.

Różyca rozszerza się bardzo łatwo przez kał i opłuczyny mięsne ze sztuk padłych lub dobitych na tę zarazę. Dlatego nie powinno się opłuczyn takich wylewać gdziebądź, lecz wlewać je do odpowiednio głębokiego dołka i przysypać wapnem niegaszonem lub innym środkiem dezynfekcyjnym.

Najpewniejszą ochroną przeciw różycy świń jest szczepienie.

Szczepień przeciwróżycowych dokonuje tutejszy c. i k. obwodowy lekarz weterynaryjny.

Jeżeli zaraza ta pojawi się już w stadach lub w chlewach, obowiązany jest wójt lub sołtys na własną rękę zarządzić:

1) Donieść o wybuchu zarazy c. i k. Komendzie obwodowej.

2) Zakazać wystawiania paszportów na świnie z całej miejscowości.

3) Zabronić wspólnego paszenia oraz pojenia świń (świnie ze zdrowych zagród mogą się paść osobno tylko pod nadzorem pasterzy).

4) Oddzielić świnie zdrowe od chorych (a nie przeciwnie).

5) Zarządzić odczyszczenie chlewów z kurzu i pajęczyn, usunięcie gnoju wraz z wierzchnią warstwą ziemi, spalenie gnoju, ewentualnie przemieszanie tegoż wraz z zakażoną ziemią niegaszonem wapnem i zaoranie.

Wozy lub sprzęty użyte do wywozu gnoju mają być po myśli punktu 6 odczyszczone i odrażone.

6) Ściany, powała i wszystkie drewniane przedmioty należy wymyć gorącą wodą z dodatkiem popiołu drzewnego, odstający tynk albo glinę zeskrobać a następnie pobielić wodnym rozczynem chlorku wapna w stosunku 1:25, ewentualnie w razie braku tegoż dwukrotnie mlekiem wapiennem.

7) Podłogę chlewu należy wysypać miałem wapiennym a następnie pokryć świeżą ziemią. Jeżeli podłoga jest z cementu lub z betonu, wystarcza ją zmyć gorącą wodą z sodą lub z dodatkiem popiołu drzewnego a następnie zlać mlekiem wapiennem.

8) Wszystkie kanały komunikacyjne z chlewem muszą być odczyszczone i mlekiem wapiennem przepłukane.

9) Ziemię z miejsc, na których znajdowały się chore świnie należy usunąć i jako materyał zaraźliwy traktować po myśli punktu 5.

10) Gnoju świńskiego a szczególniej pochodzącego z chorych świń nie należy mięszać z innym, lecz składać osobno, aby go można było dokładnie odrazić. W ten sposób zmniejsza się koszta odrażenia i zapobiega się rozszerzaniu się zarazy.

345.

Sprawy paszportowe.

W celu uregulowania wydawania dokumentów do podróży podaje się na podstawie istniejących przepisów ponownie do wiadomości co następuje:

1) Paszport do podróży wydaje się tylko na podstawie pisemnego nieostemplowanego podania.

W podaniu musi być dokładnie podany cel i kierunek podróży.

2) Paszport do podróży wystawia ta Komenda obwodu, w której obwodzie starający się o paszport stale mieszka lub wykonuje swój zawód, która to okoliczność musi być przez urząd gminny w podaniu poświadczona.

Wzywa się zatem Urzędy gminne, aby przy wystawianiu poświadczeń co do stałego zamieszkania lub wykonywania zawodu w danej miejscowości postępowały jak najsumiennej i jak najsurowiej i wystawiały takie poświadczenia tylko w wypadkach niewątpliwych.

3) Starający się o paszport ma dokument ten odebrać osobiście i odbiór potwierdzić w biurze paszportowem. Osobom pośredniczącym paszportów nie wydaje się.

346.

Powtórne ogłoszenie rozporządzenia N. K. A. Op. Nr. 8928.

Ostrzeżenie.

Z ucieczką jeńców wojennych połączone jest znaczne niebezpieczeństwo szkody dla własnej armii.

Kto ze świadomością udziela jeńcom wojennym pomocy przy ucieczce, popełnia według § 327 wojskowej ustawy karnej zbrodnię przeciwko sile zbrojnej państwa.

Zbrodnia ta podpada sądom doraźnym a uznani za winnych tej zbrodni ukarani zostaną śmiercią przez powieszenie.

Ostrzega się zatem każdego pod grozą ustawowych skutków przed ukrywaniem jeńców wojennych, jak również osób obcych (nie jest bowiem wykluczone, że jeńcy i szpiedzy przeważnie posługują się ubraniem cywilnem), przed udzieleniem im mieszkania, względnie wskazywaniem im drogi, użyczaniem ubrań i wszelkiej pomocy dla ułatwienia ucieczki.

347.

Przyjmowanie do służby przy Straży skarbowej.

C. i k. wojskowe Jenerał-Gubernatorstwo w Lublinie przyjmie w dalszym ciągu pewną ilość dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego do pomocniczej służby przy Straży skarbowej.

Warunki przyjęcia są:

1) Dokładna znajomość języka polskiego w mowie i piśmie; umiejący nadto po niemiecku będą mieli pierwszeństwo;

2) odpowiedni stopień wykształcenia;

3) nieskazitelna przeszłość;

4) wiek ponad 18 do 35 lat.

Małoletni potrzebują nadto pisemnego zezwolenia ojca lub opiekuna, potwierdzonego przez Urząd gminny.

Pisemne podania, zaopatrzone w odpowiednie dokumenty, względnie ustne zgłoszenia wnieść należy do tut. c. i k. Komendy obwodowej najdalej do dnia 10. października b. r.

O przyjęciu decydować będzie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo w Lublinie.

W razie przyjęcia odbędzie kandydat naprzód 4-tygodniowy kurs przygotowawczy w Lublinie, gdzie przyrzeknie w sposób uroczysty sumienne i gorliwe spełnianie obowiązków przez czas służby, podczas której podlegać będzie Władzom wojskowym i Sądom karnym wojskowym.

Od dnia zgłoszenia się w Lublinie pobierać będzie kandydat wynagrodzenie dzienne w kwocie 5 koron, nadto do pełnienia służby otrzyma z magazynu mundurowego płaszcz, bluzę, spodnie, czapkę i parę butów.

348.

Zmiany cen maksymalnych od dnia 15. września 1916.

Według rozp. Jenerał-gubernatorstwa No. 82241 i No. Z. K. 27112.

	W detalicznej sprzedaży:	hurtownie:
Jabłka . . .	za funt ros. kor. 0.15	za pud K. 5.—
Gruszki . . .	za funt ros. kor. 0.20	za pud K. 7.—
Śliwki . . .	za funt ros. kor. 0.10	za pud K. 3.—
Pomidory . .	za funt ros. kor. 0.30	za pud K. 10.—
Ogórki . . .	za 1 kopę kor. 1.80	

Cen tych należy się bezwarunkowo trzymać, a sprzeciwiający się temu będą według już ogłoszonych postanowień karani. Równocześnie zwraca się uwagę na ogłoszone ceny — z dnia 1. września 1916 przez Dziennik urzędowy, jakoteż przez plakaty, — których to cen bezwarunkowo należy się trzymać.

349.

Posady nauczycielskie w obwodzie hrubieszowskim.

W okręgu hrubieszowskim jest 30 posad nauczycieli ludowych do obsadzenia. Należycie udokumentowane podania pod znanymi warunkami należy wnosić za pośrednictwem przełożonej Władzy do c. i k. Komendy obwodowej w Hrubieszowie.

350.

Sprawdzenie tożsamości.

Dnia 27. lipca 1916 przytrzymała c. i k. Żandarmerya w Łącznej, obwodu Lubartów, kobietę umysłowo chorą, 30 lat liczącą, zaniedbaną, wałęsającą się bez pracy.

Przytrzymana podała, że nazywa się Etel Reutman (Röjtmann), stanu wolnego i że urodziła się w Bronowicach obwód Lublin i tam jest przynależną.

Kobieta ta jest wzrostu średniego, ma szeroką twarz, blond włosy, niebieskie mętne oczy, zwykłe usta i nos i u lewej nogi mały palec podniesiony.

Ubranie na niej poszarpane.

Jeżeli wymieniona pochodzi z tutejszego obwodu lub komukolwiek jest znaną, należy bezzwłocznie donieść Komendzie obwodowej.

C. i k. Komendant obwodu

Pułkownik Kwiatkowski, w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.